

af hr. Óli Breckmanns partifælle lagmanden. Men hr. Óli Breckmann og hans løsrivelseskammerater er vel bange for, at folkets svar ikke er til deres fordel, så det udelader man, og så henter man det i stedet for ind gennem bagdøren.

Man kunne jo også udskrive et lagtingsvalg på et så stort spørgsmål som dette.

Men o.k., landsstyret har den forfatningsmæssigt fulde ret til at foreslå denne nedskæring, og Folketinget har vel meget svært ved at forholde sig til andet end det, som landsstyret foreslår; men det lyserøde billede, som landsstyret og dets støtter prøver at tegne af færøsk økonomi, er nok ikke så lyserødt hele vejen igennem. Eller sagt på en anden måde: Vi ved jo, at den økonomiske palet også har andre, mere dystre farver.

Op på spørgsmålet: Hvorfor netop 356 mio. kr.?, svarer landsstyret, at det er, fordi overtagelserne af den offentlige forsorg og skolevæsenet netop er beregnet til 356 mio. kr. Det vil sige, at man overtager, så pengene passer, og ikke fordi man har et ønske om at overtage sagsområder for måske at få dem til virke bedre. Nej, slet ikke. Man overtager, så langt pengene rækker.

Det rejser derfor et spørgsmål, der har været fremme ved tidligere lejligheder, nemlig om overtagelsespolitikken og afviklingen af bloktilskuddet kan afvikles uafhængigt af hinanden. Det ville medføre, at man overtager sagsområder, når man har skabt de nødvendige betingelser og forudsætninger for netop den ønskede overtagelse, og for det næste, at man afvikler bloktilskuddet således, som væksten i det færøske bruttonationalprodukt nu engang tillader.

Et andet problem, der rejser sig i kølvandet på overtagelser i henhold til hjemmestyreløven, og specielt, hvis man gør det med en negativliste, det vil sige, at man overtager alt undtagen det, der er listet op, er, at man reelt ikke ved, hvad der er overtaget, og hvad der ikke er overtaget. Og det er, fordi hjemmestyreløven er en 52 år gammel lovgivning, og da den aldrig er blevet ajourført, har vi fået en række sagsområder, der slet ikke eksisterede i 1948, og så ender man i et politisk og juridisk kvaksalveri, der absolut ikke hører vores tid til.

Derfor er det mere nødvendigt nu end nogen sinde før, at vi får en afløser for hjemmestyreløven, og der har vi spillet ud med den eneste afløser, som vi mener kan løse disse førnævnte problemer, nemlig en selvstyrelov. Den er nødvendig for en værdig udvikling i den færøske selvstyrepolitik, der giver klare og enkle proce-

durer, hvor det bliver det færøske Lagting, der træffer alle afgørelserne.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så har vi nogle privatister, den første er hr. Kim Behnke, 10 minutter. Man behøver jo ikke at udnytte det, men det er det maksimale.

Kim Behnke (UP):

Da jeg fik tilsendt finansministerens, som finansministeren skriver: mit første finanslovforslag, blev jeg så glad, da finansministeren skrev, at samtidig skal gælden nu tilbagebetales. Det er jo et løfte, som jeg har efterlyst ved ganske mange førstebehandlinger af finanslove. Så meget mere skuffet blev jeg da også, da jeg i den medfølgende budgetoversigt kunne slå op og læse på side 41, at fra 2001 til 2002 forventes statens gæld at stige med 1,4 mia. kr.

Der er altså ikke tale om, at selv i den nuværende højkonjunktur, selv i den nuværende meget gunstige situation med en, som regeringen kalder det, historisk lav ledighed, er man i stand til at afdrage på statens gæld.

Hver gang der fra oppositionen kommer forslag om skattelettelse og andre gode forslag, bliver de mødt fra regeringen med det modargument, at det går sandelig ikke. Hvis der er overskud, skal gælden tilbagebetales. Det løfte, man giver, bliver end ikke engang holdt i regeringens eget forslag til finanslov. Jeg synes ikke, at det er særlig sympatisk.

Det er heller ikke særlig sympatisk, at regeringen på bundlinjen, eller som det hedder, når man snakker finanslov, DAU-saldoen, opererer med, at det i 2002 vil være således, at halvdelen af DAU-saldoens positive overskud på næsten 20 mia. kr. kommer fra engangsindtægter, som man end ikke engang har villet lægge navn til. Det kan jo ikke være indtægterne fra salg af telefonlicenser, da man har aftale om, at de skal gå til andre formål. Så det er også et af de spørgsmål, som jo må afvente en eller anden finanslovaftale, hvor disse 10 mia. kr. engangsindtægter mon skal komme fra.

Så vil jeg rose regeringen for et udsagn, nemlig udsagnet om, at der ikke skal hentes flere penge på Nordsøen, og hvis der bliver hentet flere penge, skal de ikke anvendes til udgifter i år 2002. Jeg vil i det hele taget advare imod, at man skærper beskatningen af Nordsøen. Allerede om få år, dvs. vel 2004, vinteren til 2005, skal Danmark have en sjette udbudsrunde, og hvis det rygtes blandt olieselskaberne, at Danmark er